

Preek Genesis 12: 1-9: VBW Te gek!?

Jongens en meisjes, broeders en zusters,

Het thema van de Vakantiebijbelweek is dit jaar 'Te gek'. En die woorden 'te gek' kun je op twee manieren opvatten. Stel je voor: twee kinderen zitten in de klas de hele tijd te praten. De juffrouw heeft al een paar keer moeten waarschuwen. En als die kinderen dan nog een keer praten, dan zegt ze: nu wordt het mij te gek! Nu is het afgelopen. Dat is de ene manier waarop we 'te gek' gebruiken. We zeggen dan wel dat iets 'te gek' is voor woorden.

De andere manier waarop we 'te gek' gebruiken is juist als we iets heel leuk vinden. Dan is 'te gek' een soort uitroep, net als 'tov of gaaf of chill of wauw'. Zo kunnen we ook uitroepen 'te gek'.

Die beide betekenissen zitten in die uitdrukking 'te gek' en ik denk dat beide betekenissen ook wel van toepassing zijn, als we het over geloven hebben.

Deze week is er tijdens de VBW stilgestaan bij verschillende verhalen uit de bijbel. In de eerste plaats was daar het verhaal van Noach. Noach krijgt van God de opdracht een gigantische boot te bouwen op het droge. Nergens is er water te bekennen en toch moet hij de boot bouwen. Reken maar dat de burens hebben gelachen. Die opdracht die God aan Noach gaf was te gek voor woorden. Wie vraagt er nu zo iets gek. Maar Noach gehoorzaamde God en het werd zijn redding.

Nog zo'n wonderlijk verhaal. Het verhaal van Jezus die op het water liep. Eerst dachten de discipelen nog dat het om een spook ging, maar toen ze het in de gaten hadden dat het Jezus was, toen wilde Petrus wel over het water naar Jezus toekomen. *Kom maar* zei Jezus, *zet je voet maar op het water*. Ook weer zo'n opdracht die te gek is voor woorden. Geen normaal mens kan op water lopen, toch. Maar Petrus stapte uit de boot en zo lang hij naar Jezus bleef kijken kon hij ook op water lopen.

Het derde verhaal dat verteld is deze week is het verhaal van die verlamde man. Hij was zijn hele leven al verlamd. Hij had nog nooit kunnen lopen en dus ook niet werken. Daarom zat hij te bedelen. Petrus en Johannes kwamen voorbij. Petrus zei: *geld heb ik niet voor je, maar ik heb wel anders, sta op*. Dat kan toch helemaal niet.

Hoe kan Petrus dat nu zeggen. Dat is letterlijk te gek om los te lopen! Maar de man kwam overeind en hij liep.

Deze verhalen, met die te gekke opdrachten, bouw een boot op het droge, loop op het water, sta op met je verlamde benen, zijn behandeld tijdens de VBW. Vandaag zien we ook weer zo'n te gek verhaal: Abram. Ook Abram krijgt een opdracht die te gek is voor woorden. Verlaat je familie, verlaat je land en ga op reis. Je gaat verhuizen.

In onze tijd is dat al een hele happening om ergens anders te gaan wonen. Op TV zien we wel eens van die programma's 'Ik vertrek'. Mensen die een camping gaan beginnen in Frankrijk en wat ze daarbij allemaal tegenkomen. Maar deze mensen weten waar ze heen gaan. Ze kiezen een land uit en ze gaan hun droom achterna. En ze hebben email, telefoon, skype en zo, dus het contact met de familie blijft. Maar dan Abram. Hij weet z'n bestemming niet. Hij neemt afscheid. En waarom? Niet omdat hij altijd al een wereldreis heeft willen maken, maar omdat God het zegt.

God zal het land wijzen en Hij belooft met Abram mee te gaan. Maar God zegt niet van tevoren waar hij heen zal gaan. Daarnaast belooft God ook dat Abram een kind zal krijgen terwijl zn vrouw al een jaar of 70 is.

Voor Abram geldt hetzelfde als voor Noach, Petrus en die verlamde man. Je krijgt een te gekke opdracht, maar doe je het. Als je alleen op je nuchtere boerenverstand afgaat, dan denk je waarschijnlijk: ik ga geen boot bouwen op het droge, ik ga niet op het water lopen, ik kan niet lopen met mijn verlamde benen, en Abram: ik geef niet zo maar het contact met mijn familie en mijn land op. Je weet nooit waar je terecht komt en of het wel veilig is. Ik kijk wel uit!

Abram kon alleen maar ontdekken of het echt waar is wat God zegt door op weg te gaan. Soms betekent gehoorzaam zijn aan God ook gewoon dat je iets doet waarvan je omgeving zegt: dat kan toch niet, dat is te gek. Dat komt ook vandaag nog wel voor.

Jullie hebben net hier Margriet en Temjen zien staan. Margriet heeft ooit de roepstem van de Here God gehoord om naar India te gaan. Een jonge vrouw die in haar eentje naar India gaat. Een land waar ze geen Oldebroeks spreken, geen Nederlands, alles is daar anders. En toch ze gaat.....

En zo zijn er wel meer zendingswerkers door God geroepen om te gaan naar verre landen, of ook wel om te blijven in eigen land en te stoppen met je baan, en er dan op te vertrouwen dat de Here God voor je zorgt. Het is sowieso al niet makkelijk als jij zeker weet dat God je roept, maar je omgeving verklaart je voor gek. Wie weet heeft Abram dat ook wel mee gemaakt. Hoe kun je nou weggaan bij je familie. Het is echt niet zo dat gehoorzaamheid aan Gods stem alleen maar een groot succes is. Ik weet van zendelingen die hele moeilijke dingen hebben meegemaakt op het zendingsveld. De apostel Paulus was eigenlijk ook een zendeling, hij heeft honger geleden, een schipbreuk meegemaakt, hij is gepest, gestenigd, gevangen gezet.... Heus geen pretje. Maar de andere kant is dat Paulus gebruikt is door de Here God en heel veel mensen zijn tot geloof gekomen. En daar ging het om. Paulus kreeg een opdracht die te gek voor woorden is. Maar zo ontdekten wel een heleboel mensen dat het 'te gek' is om God te kennen. Paulus is inmiddels al 1950 jaar geleden overleden. Maar omdat de brieven van Paulus in de bijbel staan worden Paulus' woorden nog altijd gebruikt om mensen bij God te brengen. Als God iets van je vraagt dan is dat echt niet altijd alleen maar fijn. Maar het is wel belangrijk voor Gods koninkrijk. En dat zien we ook bij Abram.

Abram moest op reis. Dat was echt niet zonder gevaar. Hij wist niet waarheen hij moest gaan, hij wist niet wat Hij allemaal zou tegenkomen. Hij wist alleen dat God hem riep. Zo ging hij. En onderweg heeft hij inderdaad wel moeilijke en gevaarlijke dingen meegemaakt. In Egypte werd Abrams vrouw afgepakt door de Farao. En later moest Abram zelfs een keer vechten om Lot en zijn gezin weer te bevrijden. Maar Abram vertrouwt God. God doet wat Hij belooft. Toen Abram oud was geworden had hij een klein stukje land. Daar lag z'n vrouw begraven en hij had één zoon bij zijn vrouw Sarah: Izaak. Dat was alles. God beloofde een land en een volk, maar tot nu toe was daar alleen een begraafplaats en één zoon. Meer heeft hij niet gezien van de belofte, maar hij heeft zich daar wel altijd aan vastgehouden. Hij geloofde dat God zijn woord zou houden. Als was het zo dat die belofte van God veel verder reikt dan het leven van Abram.

Die belofte was dat Abram tot een groot volk zou worden en dat met hem alle volken gezegend zullen worden. En dat wat Abram tijdens zijn leven niet te zien kreeg is later wel gebeurd.

Vanaf blz. 1 van de bijbel heeft God al beloofd dat er iemand zal komen die de mensen zal bevrijden van de dood en het kwaad. En Abram is daar een schakel in geweest. Hij zou tot een groot volk worden. En dat gebeurde. Abrams zoon Izaak werd de vader van Jakob. Jakob werd de vader van twaalf zonen. En uit deze twaalf zonen zijn de twaalf stammen van het volk Israel ontstaan. En jàààren later werd uit één van die stammen, de stam Juda, de Here Jezus geboren. Toen kwam uit wat eeuwen daarvoor aan Abram was beloofd. Mensen uit alle volken kwamen tot geloof in de Here Jezus. En dat gaat nog altijd door. Wereldwijd komen er nog altijd heel veel mensen uit allerlei volken tot geloof in de Here Jezus. Er komen er steeds meer bij. Die belofte aan Abram wordt meer en meer vervuld. Abram mocht de stamvader zijn van het volk Israel, maar hij wordt ook de vader van alle gelovigen genoemd. Omdat zijn nakomeling de redder van de wereld is. Want Jezus was niet een gewoon mens. Hij wordt de Zoon van God genoemd. Hij kwam naar deze wereld om de mensen te bevrijden. Wij mensen hebben het allemaal nodig dat de Here God ons vrij maakt van het kwaad in ons. En wij hebben het allemaal nodig dat we bevrijd worden van de dood. En daarvoor kwam Jezus. Onze straf kwam op Hem toen Hij stierf aan het kruis. En door op te staan op de paasmorgen overwon hij de dood.

En nu geeft God aan ons allemaal een opdracht die te gek is voor woorden. Hij zegt: Denk nu niet dat je toegang krijgt tot de hemel door netjes te leven. Want niet de mensen die netjes leven komen in de hemel, maar de mensen die van zichzelf weten dat ze niet goed genoeg zijn voor de hemel en daarom vertrouwen op de Here Jezus. Met zijn kruisdood en opstanding heeft de Here Jezus het kaartje betaald voor de hemel. En daar hoeft je niets voor te doen. Hij heeft het gedaan! Je moet het geloven. Het kaartje aannemen en dank u wel zeggen. Dat is alles!

En dat wil niet zeggen dat we niet netjes hoeven te leven. Heus wel, je probeert te leven zoals God het wil omdat je Hem geen verdriet wil doen, je houdt van Hem. Maar je komt niet in de hemel omdat je netjes leeft, maar omdat je in de Here Jezus gelooft!

Weet je: er zijn nog altijd mensen die dat te gek voor woorden vinden. Hoe kan het nu waar zijn. Hoe kan het nu waar zijn dat God zelf op deze aarde is geboren uit een jonge vrouw, zonder dat die vrouw aan een man heeft toebehoord. En dat is ook heel bijzonder. Maar misschien moeten we de vraag wel omdraaien. Hoe zou het ooit

kunnen dat God geboren zou worden uit een man en een vrouw? Wat zou er dan zo goddelijk aan deze baby geweest zijn? Maar het is waar, je moet het geloven.

En er zijn ook veel mensen die zich afvragen hoe het kan dat het weer goed is gekomen tussen God en mens doordat Jezus stierf voor onze zonden. Is dat dan niet gemeen van God? Legt Hij dan niet de onze schuld op iemand anders? Ik zeg het liever zo: God legt niet onze schuld op iemand anders, maar neemt Zelf de schuld op zich. Maar ook daarvoor geldt weer, je moet het geloven.

En dat geldt natuurlijk ook voor dat bijzondere dat drie dagen na Jezus' kruisdood gebeurde. Jezus stond op uit de dood. Dat kan niet, zeggen de mensen. Een dode kan niet meer leven. En ze hebben gelijk. Normaal gesproken kan dat ook helemaal niet. De enige keer dat iemand opstond uit de dood en daarna niet weer is gestorven gebeurde bij de Here Jezus. De dood is de vijand van ons mensen, maar Jezus won het van de dood. En omdat Hij het heeft gewonnen is er ook voor ons hoop. En niet alleen voor ons, maar ook voor alle mensen die in de Here Jezus hebben geloofd en gestorven zijn. Als straks de Here Jezus terugkomt zullen we samen met de gestorven gelovigen de Here Jezus ontmoeten. Dat belooft de bijbel. Dat mag ons troosten, als we denken aan al die lieve mensen die al gestorven zijn. Maar ook daarvoor geldt weer, je moet het wel geloven!

Zo zie je maar, het hang allemaal van geloof af. Het hangt ervan af of je gelooft in die misschien wel vreemde, te gekke gedachte. Maar als Noach God niet had geloofd toen hij z'n ark moest bouwen, was het mis gegaan met hem. Hij zou zijn verdrongen met z'n hele familie. En als Petrus niet uit de boot was gestapt, dan had hij nooit geweten of hij werkelijk op water zou kunnen lopen of niet.

En als die verlamde man had gezegd: *dat kan niet, Petrus, ik ben m'n hele leven al verlamd en ik zal altijd verlamd blijven*, dan was hij nooit genezen. Zo zie je maar, er zijn dingen die bij mensen misschien wel onmogelijk lijken, maar bij God mogelijk zijn. Als alleen maar mogelijk is bij God wat wij ons kunnen voorstellen dan is God ook niet echt groot en dan hoeven we hem ook niet te aanbidden. Dan lossen we gewoon alles zelf op.

Maar omdat God juist wel veel groter is dan wij ons kunnen voorstellen, zijn de opdrachten die hij geeft in onze ogen ook wel eens onvoorstelbaar, te gek voor woorden.

En alleen als we Hem geloven zullen we ook merken dat het leven met God helemaal te gek is. Dat is die tweede betekenis van die woorden 'te gek'!

Te gek, Noach blijft drijven met een hele dierentuin aan boord.

Te gek, Petrus loopt op het water, zonder dat 'ie naar beneden zakt

Te gek, de verlamd geboren man staat zomaar op zijn benen.

Te gek, de oude Abram en Sarah kregen toch een kind, het begin van een groot volk.

En dat geldt nu ook voor wat de Here Jezus heeft gedaan. Als je God op Zijn Woord gelooft, dan zul je het gaan ontdekken.

Te gek, ik had straf verdiend, maar God heeft de straf van mij afgenomen en op de Here Jezus gelegd.

Te gek, ik mag zomaar als een geliefd kind met mijn Hemelse Vader omgaan, zonder dat Hij het nog over mijn verkeerde dingen heeft. Het is allemaal vergeven.

Te gek, ik leef in een lichaam dat ouder en ouder wordt, en uiteindelijk sterft, maar Jezus laat me straks weer opstaan in een nieuw lichaam dat nooit meer sterft. En ik mag dan voor altijd leven op die nieuwe aarde waar geen tranen, geen dood, geen zorgen, geen verdriet meer zal zijn.

Reken maar dat die nieuwe wereld helemaal te gek is! Daar hebben we geen voorstelling van. Dat kunnen we niet eens met ons kleine beetje menselijke verstand. Maar het gaat wel gebeuren, niet omdat ik het zeg, maar omdat God hetzelfde zegt in zijn woord de bijbel.

En die bijbel laat zien dat God trouw is. Dat Hij doet wat Hij zegt.

Noach werd gered met zijn gezin, Abram werd tot een groot volk, Petrus liep op het water en de lamme sprong in de benen.

En nu wij, springen wij ook in de benen, zetten we ook onze voet op het water, geloven we ook dat Jezus 'onze ark' is die ons redt en beschermt? Doe het maar en je zult het ontdekken. Het leven met deze God is helemaal te gek.

AMEN

September 2013
G. P. Hartkamp
Wapenveld